

1063.

**OKÓLNİK Nr 24
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 3 listopada 1949 roku
w sprawie urlopów pracowniczych na dokończenie nauk.

W wielu urzędach i instytucjach państwowych zatrudnieni są pracownicy, którzy równocześnie kształcą się w różnych zakładach naukowych. Osiągnięcie przez tych pracowników pozytywnych wyników w nauce uzależnione jest niejednokrotnie od zwolnienia ich przez władze w okresie egzaminów z obowiązku wykonywania pracy.

Udzielanie w powyższym celu zwolnień uzasadnione jest nie tylko interesem pracownika, lecz również i interesem służby ze względu na korzyści dla służby, jakie wynikają z uzyskania przez pracownika wyższych kwalifikacji.

Wskazaniem jest, aby praktyka udzielania pracownikom państwowym urlopów okolicznościowych w celach szkoleniowych była ujednolicona.

W związku z powyższym ustalam następujące wytyczne:

Pracownicy, zatrudnieni w urzędach, zakładach i innych instytucjach państwowych, kształcący się równocześnie w szkołach podstawowych, liceach ogólnokształcących i zawodowych oraz w wyższych szkołach zawodowych i szkołach akademickich, mogą otrzymywać płatne urlopy okolicznościowe dla przygotowania się i przystąpienia do egzaminów w rozmiarze następującym:

- 1) w szkołach podstawowych 7-mio klasowych i typu licealnego:
 - na doroczne egzaminy (do następnej klasy) — do 7 dni
 - na końcowe egzaminy w danej szkole — „ 14 „
- 2) w szkołach wyższych:
 - na egzaminy na kursie wstępnym i w następnych latach prócz ostatniego roku — „ 14 dni — łącznie w ciągu roku
 - na egzaminy w ostatnim roku studiów — „ 21 „ „

na egzaminy w ostatnim roku
studiów łącznie z egzaminem
na stopień naukowy — do 28 dni — łącznie w
ciągu roku

Przy udzielaniu urlopu należy każdorazowo mieć na względzie możliwości służbowe. Udzielenie urlopu nie może uzasadniać wniosków o dodatkowe kredyty na zwiększenie etatu osobowego.

Do dni urlopowych zalicza się również niedziele i święta o ile przypadają w okresie udzielonego urlopu.

Dla przygotowania się do egzaminu z danego przedmiotu lub grupy przedmiotów egzaminacyjnych urlop okolicznościowy może być udzielony pracownikowi tylko raz. Dla przystąpienia do powtarzanego egzaminu należy zwolnienie pracownika od zajęć ograniczyć do czasu niezbędnego dla złożenia samego egzaminu. Władza udzielająca urlopu powinna sprawdzać, czy poprzedni urlop okolicznościowy nie był udzielony na ten sam egzamin.

Czasu okolicznościowego urlopu egzaminacyjnego nie wlicza się do przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego.

Powyższe wytyczne obejmują również pracowników, szkolących się na kursach specjalnych, obejmujących przedmioty, związane z dziedziną pracy danego pracownika, jeżeli czas trwania tych kursów wynosi co najmniej 6 miesięcy. Wymiar płatnego urlopu okolicznościowego dla tych pracowników powinien być przyrównany do wymiaru urlopu dla pracowników — uczniów szkół podstawowych 7-mio klasowych i typu licealnego na egzaminy doroczne, t. j. ma wynosić — do 7-miu dni.

Pracownicy, uczęszczający na Uniwersytety Powszechne, korzystają z analogicznych urlopów, jak uczniowie szkół podstawowych i licealnych.

Równocześnie uchylam pkt 1) ust. II okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 33 z 1946 roku.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz